

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ἡ τῆς συνδρομῆς ἑτησίαι Φοίνικες 48, ἑξαμηνιαία 24, τριμηνιαία 12. Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου. Ἡ ἐφημερίς, θέλει ἐκδίδεσθαι δις τῆς ἑβδομάδος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ναύπλιον, 18 Ιανουαρίου. Ἡ περὶ τῆς εἰς τὰ περὶ τῆς Μεσσηνίας ἐμψύκσεως τῶν πλοίων τῶν φερόντων τοὺς περὶ τὴν Α. Μ. χαρμίσινους αἰδησίης εἶχε φθάσει ἐνταῦθα ἐπισήμως πρὸ πάντε ἡμερῶν, καὶ ἡ ἀγγαλίαις τοῦ λαοῦ προκηγγέλλετο ἥτις διὰ τῆς προθυμίας, μετὰ τὴν ὑποίαν ἐφρόντιζεν ἕκαστος ἵνα διαθήτῃ ἐπὶ τὸ εὐπορεπότερον τὰ περὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἡ δὲ διορισθέντα πρὸ κειροῦ ἐπιτροπῇ διὰ τὴν καθαρύτητα καὶ τὸν στολισμὸν τῆς πόλεως καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν τελειότητα τῆς υποδοχῆς ἀπαιτούμενα, εἶχεν ἤδη προχωρήσει ἀκερὰ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς. Ἀρτίως εὐρύχωρος εἶχεν ἀνοιχθῆναι ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν τοῦ Ἰσοκαλε περὶ τὸν (ὅπου ἐτοιμάσθη ἐκ τοῦ προχείρου καὶ μὴ ἀποβάθρου) μέχρι τῆς πύλης τῆς πόλεως, ἐμπροσθεν τῆς ὑποίας ἀνηγέρθη ἡ θριαμβευτικὴ ἀψίς, κακοσμημένη μετὰ διάφορα ὅπλα εὐρύθμως διατεθειμένα, μετὰ ἐπιγραφὰς προσφύει, μετὰ τὰ περὶ τῆς Α. Μ. καὶ μετὰ τὰ πολυτιμότερα σύμβολα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγώνος. Ἡ πόλις ὁλόκληρος σχεδὸν εἶχε στεφανωθῇ μετὰ δάφνης καὶ μυρσίνας, οἱ δρόμοι, ἄδατοι προτοῦ, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πλατεία, εἶχον ὁμαλυνθῇ, καὶ στρωθῇ μετὰ πέτρας καὶ ἄμμου, εἰς τὸν ναὸν δὲ αὐτὸν εἶχεν ἐτοιμασθῇ πρὸς τὰ διζύα εἰσόντι μεγαλοπρεπὲς Βασιλικὸς Θρόνος, πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὀπίου τέσσαρα στασίδια εἶχον μένει διὰ τὴν Βασιλικὴν Ἐπιτροπὴν ὅλον σχεδὸν τὸ Ναύπλιον ἔλαθε μορφὴν εὐπρεπῇ, καθὼς ἀνῆκεν εἰς πόλιν ἐορταζούσαν.

Τὸ πλῆθος ἐν τούτῳ τοῦ λαοῦ ἀπέκρυπτεν ἀπὸ τῆς, 16 ἀκόμη τὰ περὶ τῆς λεγομένης Ἀρβανιτιᾶς, καὶ αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς ἑκάστου, συγκεντρωθεῖσαι εἰς τὰ ὅργανα τῆς ἡρώσεως, ἐσπεύδον διὰ τῶν τηλεσκοπίων ἵνα τυχόν, εἰ δυνατόν, τὴν πολυπόθητον στιγμήν, ἥτις ἐμελλεῖ ἵνα ἐκπληρώσῃ τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἑλλήνου. Ἡ ἡδὺ τάτη αὐτῇ ἀγωνίᾳ ἐρῆκε σήμερον εἰς τὸ ἔσχατον, ὅταν ἐφάνησαν ἄπωθεν ἐρχόμενα τὰ βασιλικὰ πλοῖα· μυριάδες θεατῶν εἶχον προκαταλάβει ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἀκόμη τὰς πλησιέστερας θέσεις. Ἡ γὰρ μύσσιμος φωνὴ «Ὁ Βασιλεὺς ἐρχεται» διεδίδετο ἐν εἰδὲ προαγορεύσεως ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, ἐπαναλαμβάνομένη καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ ψαλίζοντα βρέφη τὸ Ναύπλιον σχεδὸν ὅλον εἶχε ἐκκενωθῇ, ὅταν περὶ τὰς δύο ὥρας μετὰ μεσημέριον ὁ κρότος τῶν κανονίων, εἰς τὸν ὅποιον ἀντήχησεν ἡ φωνὴ τοῦ Ζήτω Ὁ Βασιλεὺς, ἐκφωνηθεῖσα ἀπὸ 15,000 τοδλιγώτερον στόματα τῶν τοποθετημένων εἰς τὸ περὶ τὸν Ἁγγλικὸν πλοίου, Μαδαγασκάρ, διοικουμένου παρὰ τοῦ πλοιάρχου Αἰῶνος, φέροντος τὴν Α. Μ., καὶ συνοδευομένου παρὰ τῆς Γαλλικῆς κορβέτας, Κορνελίας, ἐπὶ τῆς ὑποίας ἦσαν τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Προσθεῖας· τεσσαράκοντα τρία ἄλλα φορητὰ πλοῖα μετὰ τὰ Βενετικὰ στρατιώματα, συμποσούμενα εἰς 4 περίπου χιλιάδας, συνεκρότην τὸ ὅλον τῆς συνοδείας. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία χρώματος κυανοῦ, διηρημένη μετὰ λευκὸν ἑταίρον, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποῦ διεκρίνετο χρυσοκέντητον τὸ Βασιλικὸν παράσημον, ἐκυμάτιζεν εἰς τὸ μεσάιον κατὰρτι ἀμφοτέρων τῶν πλοίων. Μετὰ δύο ὥρας ἡ Α. Μ. εἰδέθη τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐν τῷ λιμένι Ναυάρχων τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τῶν ΚΚ. Ἀντιπρέσβων καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Γκιενώ μετ' ὀλίγον τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς

Ἐπιτροπῆς ἀπῆλθον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τριῶν Ναυάρχων. Ὁ κρότος τῶν κανονίων ἀνῆγγελλεν ἐκαστὴν τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀντεπισκέψεων τούτων· γενικὴ φωτοχυσία ἐπεφράχισε τὸ ἑσπέρας τὴν χαρμίσινον ταύτην ἡμέραν· ἡ δὲ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνῆγγελλεν εἰς τὸ πνευλλήνιον τὴν ἀριζὴν τοῦ Βασιλέως διὰ τοῦ ἐπομένου ἐγγράφου.

Λρ. 760. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Πρὸς τοὺς Ἑλλήνας.

Τέλος πάντων ἡ θεία πρόνοια ἔφερεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος τὸν κοινὸν πατέρα τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Σεβαστὸς Κύριος ἡμῶν καὶ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ ἡ Σεβαστὴ Ἀντιβασιλεῖα, σήμερον τὴν 18 Ιανουαρίου κατὰ τὰς εὐχὰς ὅλου τοῦ ἔθνους κατεσπώθησαν αἰσίως εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναυπλίου.

ἔχει ἤδη ἡ πατρίς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸν πολυπόθητον Ἀρχηγὸν τῆς ἔχει τὸν μέγαν προστάτην τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔχει πᾶσα τάξις πολιτῶν τὴν βεβαίαν ἀγκυραν τῶν δικαίων ἐλπίδων τῆς.

Ἡ δεκάτη ὁρδὸν ἡμέραν τοῦ Ιανουαρίου εἶναι ἡμέρα ἀναγεννήσεως διὰ τὸ ἔθνος, ἡμέρα φέρουσα τὸν αἰθιρῶν στεφάνον τῶν πολυτῶν καὶ πολυπόων ἀγώνων τοῦ.

Ἄς δοξάζωμεν μικροὶ καὶ μεγάλοι τὸν ὕψιστον εὐχόμενοι ἐκ βάθους καρδίας ὑπὲρ τοῦ Κρατικοῦ ἡμῶν Ἀντικτος ζῶν μακροχρόνιον καὶ τὸν Βασιλικὸν Θρόνον εἰς αἰῶνας ἀκλόνητον.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. ΖΑΨΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΣ.

(Τὰς λεπτομερεῖας τῆς ἀπὸ Μονάρχου μέχρι Νεκρόσεως ὁδοιορίας, καὶ τῆς ἐκείθεν καὶ ἀπ' ἐκεῖθεν μέχρι τοῦ λιμένος Ναυπλίου θαλάσσης πλοῖας τῶν πορὶ τὴν Α. Μ., θέλομεν τὰς δηλῶσαι εἰς τὰ ἐρετῆς φύλλα.)

— 20. Σήμερον περὶ τὴν μεσημέριον τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς τοῦ Βασιλείου Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Βασιλικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ περὶ τὰς 3 ὥρας εἰς τὴν Α. Μ. ὁ Κύριος Α. ΖαΨης προσεῖπεν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου τὴν Α. Μ. Ἡ δὲ Μεγαλειότης τοῦ, ἀφ' οὗ ἀπεκρίθη εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην Γερμανιστὶ μετὰ τὴν ἀνέκφραστον ἐκείνην χάριν, διαρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν, ἥτις τὸν χαρακτηρίζει, ἐπλησίαν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν καθένα, καὶ τοὺς ἕκασ. Γαλλιστὶ διάφορα ἐρωτήματα. Τὸν Κύριον Ι. Ρίζον ἠρώτησεν ἂν ὑπάρχουν σχολεῖα εἰς τὸ Μεσολόγιον· ὁ Γραμματεὺς ἀπεκρίθη, «ὕπάρχουν, Μεγαλειότης, πλὴν ἐρείπια.» Τὰ ἐρείπια ὁμῶς αὐτὰ, ὑπέλαθεν ἡ Α. Μ. εἶναι ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πολῖται τοῦ Ναυπλίου, ἐπιθυμοῦντες ἵνα διακωλύσιν τὴν ὁποῖαν ἡ πόλις αὕτη χρεωστῇ πρὸς τὰ γενικὰ Γαλλικὰ στρατεύματα ἰδιαιτέρων εὐγνωμοσύνην, συνελθόντες διώρισαν ἐπιτροπὴν, ἐπιφορτισμένην ἵνα ἐκφράσῃ πρὸς τοὺς Στρατηγοὺς Γκιενώ, καὶ Κορβέτον καὶ πρὸς τὸν φρούραρχον Λενογιάν, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας Γάλλους, τὰ αἰσθήματα τῶν πολιτῶν, καὶ ἐν ταῦτ' ἵνα προσφέρῃ πρὸς ἐνθύμησιν εἰς τοὺς δύο τελευταίους ἀνὰ μίαν σπᾶθην ἐκ μέρους τῆς πόλεως τὰ ἐπόμενα ἐγγράφα.

Λρ. 775.

Οἱ πολῖται τοῦ Ναυπλίου, συνελθόντες εἰς ἑκατὸν κοινοτικὴν συνέλευσιν, παρόντων τῶν μελῶν τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ λάθουν εἰς σκέψιν τὰ χρεωστούμενα πολιτικά κτλ., τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ ἀσφαλίαν, εἰς τὰς εὐγενεῖς προσπάθειας τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, ἅρ' ἡ ὥρας οὗτος ἔλαθεν ὑπὸ τὴν ἀμειν πρῶτα τὴν τοῦ φρούρου καὶ τὴν πόλιν Ναυπλίου θεωρήσαντες, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Κύριος Γκιενώ ἀφ' ἐνός μέρους διὰ τῆς προθυμίας καὶ ταχείας ἐκτελέσεως τῆς ὁποίας ἔλαθε προσκλησέως παρὰ τῶν ἑξοχωτάτων Κ. Ἀντιπρέσβων τῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀποστολὴν τῆς ἀποχρώσεως στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἅρ' ἑτέρου δὲ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς διορισμένος Στρατηγὸς Κύριος Κορβέτος διὰ τῆς συνετοῦς ἐκτελέσεως τῶν χρεῶν τοῦ, καὶ ὁ φρούραρχος Ταγματάρχης Κύριος Λενογιάν διὰ τῆς μερικωτέρας ἐπαγρυπνήσεως εἰς τὸ ἐπίπονον ἔργον τῆς φρουρήσεως, καὶ τέλος οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης τάξεως διὰ τοῦ προθυμοῦ ζήλου καὶ ἀκριβοῦς ὑπηρεσίας τῶν, εἶναι ἐκείνη, πρὸς τοὺς ὁποίους χρεωστῶνται τὰ ὅσα ἡ πόλις τοῦ Ναυπλίου ἀπῆλκυσε καλὰ καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ γείνη ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς τοὺς βεβητάς Ἀρχηγούς, καὶ δι' αὐτῶν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας, ἐνδείξις εὐγνωμοσύνης ἀπὸ μέρους ὅλης τῆς κοινότητος,

Ἐγκρίνουσι τὰ ἑξῆς.

α'. Νὰ διευθυνθῶσι τρία εὐχαριστήρια, καὶ ἀνάλογον ἐγγράφον, δύο πρὸς τοὺς Στρατηγοὺς Κυρίους Γκιενώ καὶ Κορβέτον, καὶ ἑτέρον πρὸς τὸν φρούραρχον Ταγματάρχην Κύριον Λενογιάν.

β'. Νὰ δοθῶσι δύο σπᾶθαι, μία πρὸς τὸν Στρατηγὸν Κύριον Κορβέτον, καὶ μία πρὸς τὸν φρούραρχον Ταγματάρχην Κύριον Λενογιάν, φέρουσαι ἑκάστη τὴν ἐπιγραφὴν, ἡ πόλις τοῦ Ναυπλίου πρὸς τὸν Στρατηγὸν Κορβέτον, πρὸς τὸν Ταγματάρχην Λενογιάν, μετὰ τὰ ἐθνικὰ σύμβολα καὶ τὸ παρὸν ἔτος.

γ'. Τὸ πρὸς τὸν Ταγματάρχην φρούραρχον Κύριον Λενογιάν ἐγγράφον καὶ ἡ σπᾶθὴ νὰ δοθῶσι διὰ τοῦ Στρατηγοῦ Κυρίου Κορβέτου.

δ'. Νὰ ἀποδοθῇ ἡ πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας πάσης τάξεως τῆς γενικῆς φρουρᾶς εὐχαριστικὴ τῆς κοινότητος ταύτης διὰ τοῦ Στρατηγοῦ Κυρίου Κορβέτου.

ε'. Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία, καὶ ἡ ἐπὶ τούτῳ διορισμένη ἐπιτροπὴ, συγκαμμένη ἀπὸ τοὺς Κυρίους Ρήγγην Παλαμῆδην, Σπυρον Σπηλιωτόπουλον, Χ. Μηλιάνην, Ἰωάννην Ἰατρίδην, καὶ Βελισσάριον Παυλίδην, νὰ ἐνεργήσωσιν ἀνεὺ ἀναβολῆς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὴν παρούσαν ἐγκρίσιν.

ς'. Ἡ παρούσα νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς δημογεροντίας, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας, ἐπισπρωμένον ἀπὸ τὴν ἰδίαν δημογεροντίαν, καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὴν διορισμένην ἐπιτροπὴν, νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ βιβλίον τῶν ἐγγράφων πρὸς τοὺς Κυρίους Στρατηγοὺς, καὶ πρὸς τὸν φρούραρχον, τὰ ὅσα καὶ αὐτὰ νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς δημογεροντίας.

ζ'. Ἡ παρούσα ἐγκρίσις, καθὼς καὶ τὰ τρία εὐ-

— Τὰς τελευταίας ἀπὸ τὴν Κίναν εἰδήσεις, ἡ ἐκστρατεία προσδεῖται οἱ ἀποστάται κατέβησαν τὰ ὅπλα τῷ Δουγγάν, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν Κασούραν τῆς ἐπαρχίας Χονάν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν ἐλαθε τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ ἐπικεῖμεν Κινλέμπα (χρυσὸς δράκων). Ὁ λαὸς τῆς Κίνας, βλέπων τοὺς ἀνθρώπους τούτους μαχομένους μὲ τὴν ἀνδρίαν, τοὺς υποθέτει παραδομένους εἰς τὸν διαβολόν.

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιον, 12 (24) Δεκεμβρίου. Σήμερον εἰς τὰς 11½ ὥρας ὁ κρότος 21 κανονίων ἀπὸ τοῦς Ἀπρυλίου ἀνέγγειλε τὴν παράδοσιν τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Ἀνδέρ (1). Εἰς τὸ ἐμπόριον ἐτοιμαζομένη, τὰ διαταγὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ, τὸ ἐκτελεσθὲν ἐγγράφον τοῦ στρατηγοῦ Σασσέ.

τῇ Ἀκροπόλει τοῦ Ἀνδέρ, 23 Δεκεμβρίου, 10 ὥρας τὸ πρωί.

Κύριε Μαρσεάλε!

« Νομίζων ὅτι εὐχαρίστησά τινι στρατιωτικῇ τιμῇ εἰς πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ φρουρίου, τοῦ ὁποῦ τὴν διοίκησιν ἤμην ἐμπιστευμένος, ἐπιθυμῶ τὴν παύσιν τῆς αἰματοχυσίας. Ἐγὼ τὴν τιμὴν ἐπομένως, Κύριε Μαρσεάλε, νὰ σὰς προειδοποιήσω ὅτι εἰμαι διατεθειμένος νὰ ἀδείξω τὸ φρούριον μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου στρατευμάτων, καὶ νὰ διαπραγματευθῶ μαζὶ σας περὶ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐξηρημένων ἀπ' αὐτοῦ ὄχυρωμάτων. Ἐπὶ τούτῳ προβάλλω νὰ παύσῃ ἐκατέρωθεν τὸ πῦρ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης. Οἱ ἐπιφέροντες τὸ παρὸν μου δύο ἀξιωματικοὶ εἰν' ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ἐπαιτουμένους πρὸς τὴν διαπραγματεύσιν ταύτην ἐδηγίας. »

— Ὁ Κ. Ἀγκουάδο ἐσυμφώνησεν ἐσχάτως διὰ λογαριασμὸν καὶ ἐν ὀνόματι τῶν πρώτων τραπεζιτῶν τοῦ Παριρίου, τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον πρὸς 5 πρὸ 100 ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας, ἐκάστης καθ' ἑν τρίτημόριον. Ὁ Βασιλεὺς Κ. Σίμων Δ' Ἐγγυαλ, τραπεζίτης τῆς Αὐλῆς τοῦ Μονάχου, εἰν' ἐπιφορτισμένος τὴν περὶ τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης πληρεξουσιότητα. Τὸ δάνειον διακρίνεται εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν 40 ἑκατομμυρίων θέλει πληρωθῆναι ἀμέσως· τὸ δὲ 20 ἑκατομμυρίων, ὅταν ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἡ πράξις αὕτη ὑπόκειται ἐν τούτῳ εἰς τὴν νομοταξιστικὴν ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης, δυνάμει τῆς ὁποίας ἀνελάμβανεν τὴν ἐγγύησιν τῆς. Κατὰ τὴν γενομένην μεταξὺ τῶν τραπεζίτων συνθήκην, οἱ ΚΚ. Ροσταχίλδ ἀδελφοὶ ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

(Ἐκ τῆς Ἑφημ. Ὁ Χρόνος.)

— Ὁ Μαρσεάλ Μαιζόν, μεταβιβάζεται ὡς πρέσβυς ἀπὸ τῆς Βιέννης εἰς τὴν Πετρούπολιν· ὁ Κόμης Σαιντ-Ολαίρ, πρέσβυς εἰς Ρώμην, τὴν διαδέχεται· ὁ Κόμης Λατούρ-Μωμπούρ, περὶ ἀπὸ τὴν πρεσβείαν τῆς Νεαπόλεως εἰς τὴν τῆς Ρώμης· ὁ Κύριος Δουρὰν-δε-Μαρώλι μεταβαίνει ὡς πρέσβυς ἀπὸ τοῦ Βερολίνου εἰς τὴν Νεάπολιν, καὶ ὁ Κ. Κάρολος Βρεσσὼν, πληρεξούσιος εἰς Μόναχον, μεταβιβάζεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ Βερολίνον.

Παρίσιον, 14 (26) Δεκεμβρίου. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα θέλουν ὑπάγει μετὰ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου διὰ τῆς Βαλεντιανῆς· εἰς τὸ Αἰλλ, ὅπου θέλουν διατριφεῖ τέσσαρες ἡμέρας. Ἡ Α. Μ. ἠθέλησε νὰ ὑποδεχθῇ μόνος τοῦ εἰς τὰ εὐνόρα τοὺς υἱοὺς τοῦ, καὶ νὰ διανεύῃ μετὰ τὰς ἰδίας τοῦ χεῖρας εἰς τὸ ἀνδρεῖν μᾶς κράτεμα τὰς ἀμοιβὰς, τῶν ὁπίων ἐφάνη κατὰ πάντα λόγον αἷων.

— 17 (29) Δεκεμβρίου. Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Ἰπουργοῦ, τὸ στράτευμα τῆς Ἀρκτοῦ θέλει ἐπανέλθῃ ἀμέσως εἰς Γαλλίαν, καὶ καταλάβῃ τὰς ὁποίας εἶχε, πρὶν ἐκστρατεύσῃ, θέσεις, φυλάττον τὸν παρόντα διοργανισμὸν τοῦ.

Σήμερον ἐφθάσαν ἐνταῦθα οἱ Δούκας Λυρηνίας καὶ Νεμούρ.

— Οἱ αἰχμαλωτισθέντες εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοῦ

Ἀνδέρ Ὀλλανδοὶ μὴ θελήσαντες νὰ δώσουν τὸν λόγον τῆς τιμῆς των, ὅτι δὲν θὰ πολεμήσουν κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν συμμάχων τῆς, ἕως ὅτου τελειώσουν τὰ μεταξὺ Βελγίου καὶ Ὀλλάνδας, ἐστάλησαν ὑπὸ φυλάξιν εἰς τὸ Σαιντ-Ομέρ, ὅπου θέλουν διαμείνει μέχρις ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ τί θὰ γένουν.

Εἰδήσεις τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκτον στρατεύματος.

Βέρχεν, 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου). Ἡ ὑγρασία τῆς ἀτμοσφαιρᾶς δὲν ἔκαμιν ἄχρι τοῦδε καμμίαν ἐπαισθητὴν μεταβολὴν εἰς τὴν ὑγείαν τῶν στρατευμάτων μας. Οἱ ἀθληταὶ εἰνε πολλὰ ὀλίγοι. Ὅσον δὲ περὶ τῆς προθυμίας τῶν νέων μας στρατιωτῶν, αὕτη αὐξάνει κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀντιστάσεως καὶ τῶν ἐμποδίων.

Οἱ Ὀλλανδοὶ δὲν ἐφύεσαν οὔτε τώρα τὴν χαρακτῆρά των, καὶ αἱ φρικαίαι σκηναί, τῶν ὁπίων ὑπάρχει μάρτυς ἡ Βρυξέλλη, ἤθελον ἀνανεωθῇ θέσια καὶ εἰς τὸ Ἀνδέρ, ἂν ἐπαρουσιάζετο εὐκαιρία. Ἰδοὺ μίαν ἀπόδειξιν περὶ τούτου. Ὄταν ἄρχισεν ἡ ἀκρόπολις νὰ πυροβολῇ κατὰ τῶν Γαλλικῶν κανονοστασιῶν, ὁ ἱατρὸς Κύριος Πασκιέ, πρῶτος χειρουργὸς τοῦ Βασιλικοῦ Πριγκίπου καὶ τῆς προφυλακῆς, ἐστάσε τὸ νοσοκομεῖόν του εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Λαυρεντίου, διὰ νὰ προφυλάξῃ τοὺς πληγωμένους ἀπὸ νέα δυστυχήματα, καὶ ὑψώσεν εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ναοῦ μακρὴν σημαίαν, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ πολέμου. Μίλις ἐφάνη τὸ σημεῖον τοῦτο, καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἀγίου Λαυρεντίου ἐγένετο σκαπὸς τῶν Ὀλλανδικῶν σφαιροβόλων· δύο χονδροὶ κίονες, ὑποστηρίζοντες τὸν θόλον, ἐκάπησαν, ὥστε ἠναγκάστησαν νὰ μεταφέρουν ἐδῶ τὴν ταχίστην τοὺς πληγωμένους καὶ τὸ ὕλικόν τοῦ νοσοκομείου.

Ὁ Δούξ Λυρηνίας φέρεται, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀξιωματικῶν, μὲ τὸν πλέον ἀξίπαινον τρόπον, ἐπιστατῶν εἰς τὸ ὄρυγμα μὲ ἀταραξίαν πεπολιωμένου στρατηγοῦ· ἀνδρείως χωρὶς θρασυτητα καὶ μεγαλαυχίαν, κάμνει τὸ χρέος τοῦ πληρέστατου καὶ ὅταν ἦν εἰς ὑπηρεσίαν, ἐπιστατῇ μετὰ τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιμονήν· καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα. Λαμβάνων ἐπὶ ποδὸς καὶ ὅπου εὐρεθῇ ὁ ἴγαν τροφὴν, ἀναπαυόμενος μολὶς ὀλίγας στιγμὰς ἐπάνω εἰς τὰ δεμάτια τῶν αἰμάτων, ἐγκαρδιώνει μὲ τὸ παραδειγματὸν τοῦ τὸν στρατιώτην, ὁ ὁποῖος βλέπει συγκαταρούμενον μετ' αὐτοῦ τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας. Ἐνας νέος Πρίγκιψ, ὅστις ἀρχίζει μετὰ τούτων τρόπον τὸ πολεμικόν τοῦ γάδου, εἰνε ἡ δόξα τῆς πατρίδος τοῦ.

— Αὐτὸς ἐν, 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου). Τὴν προπερασμένην νύκτα οἱ Ὀλλανδοὶ, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν τρίτην παραλληλὴν, ἐπέπεσαν αἰφνιδίως, συμποσοῦμενοι εἰς καμμίαν ἐκατοστὴν, κατὰ τῶν ἐργαζομένων, καὶ κατ' ἀρχὰς τοὺς ἐτάραξαν· συγκεντρωθέντες ὅμως μετ' ὀλίγων οἱ στρατιῶται μας ὑπὸ τοὺς ἀξιωματικούς των, ἡ πρὸς τοὺς ὁποῖους ἐμπιστοσύνη καὶ εὐπείθειά των εἰν' ἀνεκδιήγητος, ἐπολέμησαν ἀρετὴν ὥραν ἐκ τοῦ συστάδην ἐντὸς τοῦ ὄρυγματος, καὶ ἠναγκάσαν τοὺς Ὀλλανδοὺς νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀτάκτως, ἀρέντες ἐπὶ φονευμένους, ἐξ ὧν εἰς ἀξιωματικούς. Τούτο δὲν ἐμποδίσεν ὅμως τὸν τουφεκοβουλισμόν, ὁ ὁποῖος ἀνέκραγεν εἴτερ ἄλλοτε ζωηρότερον πέντε ὥρας τῆς νυκτὸς ἀδιακόπως. Κατ' εὐτυχίαν τὰ βόλια, ριπτόμενα ὅπως ἐτυχεν ἐξ αἰτίας τοῦ θαυμάτου σκότους, δὲν μᾶς ἐκακοποίησαν πολὺ. Τὸ μαχαιρὸν μας ἐν τούτῳ, δραχόμενον τῆς στιγμῆς, κατ' ἥν ἡ προσοχὴ τῶν πολιορκουμένων, συγκεντρωμένη ὁλόκληρος εἰς τοῦτο τὸ μέρος, διεγείρετο ἐτι μᾶλλον ἀπὸ τὰς ἐπιτήδες ριπτομένας ἐναντίον αὐτῶν βόμβας, ἔθαλε πῦρ περὶ τὰς 2 ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον εἰς μίαν ὑπόνομον, πρακτικῶς ἐκτελεσμένην πρὸ τριῶν ἡμερῶν, καὶ κατέστρεψεν ἐν κλειθρὸν τοῦ προχώματος τῶν περὶ τὴν ἀκρόπολιν τάφρων. Τὸ κλειθρὸν τοῦτο ἐκρατῶσε τὰ νερά πολλὰ ὑψωμένα πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. Δὲν ἤξευραμεν ἀκόμη, τί ἀποτέλεσμα θὰ κάμει τὸ κρήνησμά του.

Ἀνδέρ, 2-14 Δεκεμβρίου (ἀλῶσις ἐξ ἐφ' ἑαυτοῦ τοῦ Ἡμιπυργίου τοῦ ἀγίου Λαυρεντίου). Σήμερον τὸ πρωί περὶ τὰς πέντε ὥρας, εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐτραβήχθησαν ἀπὸ τὴν ὑπόμονον οἱ

σκάπται, ἠκούσθη μίαν ἐκφυροκορήσιν, ὅχι πόσον δυνατὴ, μὲ διπλοῦν ὅμως ἀποτέλεσμα· μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἐγένετο ἄλλη δυνατωτέρα μικρά τις ποσότης γραναθῶν καὶ ὀβουζίων ἐγένετο ἀνάψαι, καὶ μερικοὶ ἀνθρώποι ἐπληρώθησαν. Μ' ὅλον ὅτι ὁ κρότος ὁπῆρξε μέτριος, ὁ κλονισμὸς ὅμως ἦτον σφοδρότατος, καὶ τὰ νερά τῆς τάφρου πλημμυρῶσαντα κατέκλυσαν τὴν πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ Ἡμιπυργίου διόδον. Ἀμέσως οἱ ἐργάται ἄρχισαν νὰ χώνουν αὐτὸ τὸ μέρος μὲ φακέλλους ὕλης καὶ σάκους γῆς, ὥστε εἰς τρία τέταρτα ἔστρεψαν μίαν εὐρύχωρον καὶ στερεὰν γέφυραν. Ἀπὸ τοῦ Ἡμιπυργίου ἐν τούτῳ ἐξακολουθοῦσαν νὰ κτυποῦν. Μία συμμορία εὐζώνων διετάχθη νὰ ἀναβῇ τὸ τεῖχος ἐξ ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ δύο ἀποσπάσματα ἐπιλέκτων νὰ πεθῇσωσιν ὑπεράνωθεν τοῦ ὄρυγματος, καὶ ἀφ' οὗ περικυκλώσωσιν ἐκατέρωθεν τὸ Ἡμιπύργιον, νὰ ἐνωθῶν εἰς τὸ στενὸν καὶ νὰ εἰσχωρήσωσιν ἐκείθεν εἰς τὰ ἐνδον, ἐν ᾧ οἱ εὐζῶνοι ἤθελον ἀναβῆναι ἀπὸ τὸ γαλάσμη. Αἱ διαταγαὶ αὗται ἐξετελέσθησαν μὲ ἀκριβεῖαν· οἱ εὐζῶνοι ὅμως ἐπρόλαβαν τοὺς ἐπιλέκτους, οἱ ὁποῖοι εἶχον νὰ κάμουν μακρύτερον καὶ κινδυνώτερον δρόμον. Οὔτε μίαν τουφεκίαν δὲν ἐφῆρθε· μερικοὶ τῶν Ὀλλανδῶν ἐρονευσθησαν μὲ τὰς λόγχας, καὶ οἱ λοιποὶ 75 τὸν ἀριθμὸν, ἐν ᾧ δύο ἀξιωματικοί, παρεδόθησαν μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν αἰχμάλωτοι. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἡμιπυργίου τοποθέτησιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, οἱ σκάπται ἄρχισαν νὰ ἐργάζωνται πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν στρατιωτῶν, διότι τὸ Ἡμιπύργιον εἰν' ἐκτεθειμένον εἰς τὰς βόλὰς τῆς ἀκροπόλεως· ἐν ὀβουζίων, γεμάτων ἀκόμην, εὐρεθῆν εἰς τὸ Ἡμιπύργιον, ἐγυρίσθη ἀμέσως πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἀπὸ τὸν Γαγματάρχην Βαλλιάν, εἰσελθόντα πρῶτον διὰ τοῦ γαλάσματος, καὶ ἄρχισε νὰ πυροβολῇ.

Ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ὑποφρουράρχος τοῦ Ἡμιπυργίου ἔκαμε τὸ χρέος τοῦ θαυμάσια. Ὄταν εἶδε τοὺς Γάλλους ἐμβαδίνοντας, «Καμέτε με, τοὺς εἶπεν, ὅτι θέλετε, μόνον τοὺς στρατιώτας μου μὴ φοβεράτε. » Οἱ Γάλλοι ἐφῆρθησαν μετὰ τὴν πλέον ἀξίπαινον γενναίτητα. «Τὰ ἄρματα μας δὲν τὰ μεταχειρίζομεθα ἐναντίον ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι παρὰ δίδονται, ἀπεκρίθησαν οἱ Γάλλοι Γρεναδῖοι, μ' ὅλον ὅτι εἶχον νὰ ἐκδικήσωσιν τὸ αἷμα τῶν συντρόφων τους. Κανείς τῶν αἰχμαλώτων δὲν περιῦρῃσθη, καὶ ὅλοι ἐλάβον φιλοφρονεστάτην καὶ ἀδελφικὴν περιποίησιν. Οἱ Γάλλοι τοὺς ἐκινούσαν, τοὺς ἐξέσταινον, καὶ τῶν ἐτοιμάζων τὸ τραπέζι· οἱ δυστυχεῖς οὗτοι δὲν ἤξευραν ἀπὸ τὴν ἀπορίαν τοὺς τί νὰ συμπερῶνουν. Ὅλοι, παρεκτός τοῦ ἀξιωματικοῦ, εἰνε ἀπὸ 18 ἕως 20 χρόνων νέοι, καὶ ἀπὸ τὴν ὠχρότητα καὶ ἰσχνότητά των φαίνεται νὰ ἐδοκίμασαν πολλὰ, καὶ ἐπομένως νὰ εὐχαρίστούν τὸν θεόν, διότι αἰχμαλωτισθήσαν. Ὁ ἑτερος τῶν αἰχμαλώτων ἀξιωματικῶν, ὠφεληθεὶς ἀπὸ τὸν ὕψυον τῆς ἀλώσεως, ἐφυγε.

— Τὰ διαβατήρια, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ἀπὸ τὸ Γεν. στρατῆσιν εἰς τοὺς εἰς τὸ Ἡμιπύργιον τοῦ ἀγίου Λαυρεντίου αἰχμαλωτισθέντας Ὀλλανδοὺς, δὲν τοὺς ὀνομάζουν αἰχμαλώτους τοῦ πολέμου, ἀλλὰ «κρατοῦ μένους κατὰ συνέπειαν τῶν πρὸς ἐκτελέσειν τῆς συνθήκης τῆς 15 Νοεμβρίου 1832 ἀποφασισθέντων μέτρων.

— Βέρχεν, 3 (15) Δεκεμβρίου. Ὁ ἀρχιστράτηγος ἐστείλεν εἰς τὸν στρατηγὸν Σασσέ δύο διςσάκια πανὶ καὶ ξαντὸν διὰ τοὺς πληγωμένους, καὶ τὸν ἠμῆνυσε προσέτι νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἂν θέλῃ, εἰς ἐν τῶν πλησίων τοῦ Ἀνδέρ ὄχυρωμάτων.

— Ἀνδέρ, 5 (17) Δεκεμβρίου. Ἡ καρτερία καὶ εὐθυμία τῶν στρατιωτῶν μας εἰν' ἀπαραδειγματιστος· κάθε στιγμὴν δὲν ἀκούει τις ἄλλο, διόδων τὰς τάξεις των, εἰμὴ σκώμματα καὶ ἀγρίους, δείγματα τῆς ἀμετατρέπτου ἀταραξίας των. Ἀντίπροχθες ἑνας λοχίας ἀπεκρίθη μὲ χαριστάτην σοβαρότητα εἰς ἑνα, ὅστις τὸν ἐκαλυπτοῦχε διὰ τὴν εὐδίαν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος· «Τί παραξένον! ὁ μεγαλόδοτος θεὸς εἰνε Γάλλος! Ἐνας ἄλλος, ἐν ᾧ ἀπεικονίζετο τὸ ὄρυγμα τὸν Δούκα τῆς Λυρηνίας, λέγων· «ὁ καμῖναι μεγάλην ζίσταν» εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, κατηρώθη ἀπὸ τὰ συντρίμματα μιᾶς βόμβας.

Ὁ στρατηγὸς Σασσέ δὲν ἔχει πλέον καμμίαν

(1) Φυλάττοντες τὴν ὁποίαν ἀρχίσαντες ἔδε σφῆν τοῦ Ἡμιπυργίου τῆς πολιορκίας τοῦ Ἀνδέρ, θέλουν ἐκδοῖν ἐν συνήθει τὸν περιφραγμένον τὸν μέχρι τῆς παραδόσεως πολεμικὸν ὀπλισμὸν. (Σημ. τοῦ Συντάκτου.)

αριστοτελὲς ἔγγραφο, να δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.
Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ιανουαρίου 1833.

Ἡ κοινότης Ναυπλίου.

Ἰσὺν ἀπαρallaκτὸν ἔλαβεν ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα
τῆς Δημογεροντίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ιανουαρίου 1833.

Οἱ Δημογέροντες Δ. Παπαλεξόπουλος, Κ. Μπα-
σκαλαδάκης, Ι. Στρατηγόπουλος, Γ. Θ. Ὀρφα-
νίδης, ὁ Γραμματεὺς Ι. Σαργιάννης.

Ἡ ἐπιτροπὴ Ρ. Παλαμῆδης, Σ. Σπηλιωτό-
πουλος, Ιω. Ιατρίδης, Β. Παυλίδης, Χ. Μηλιάνης.

Ἀρ. 772.

Κύριε Στρατηγέ!

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ γενναίου καὶ φιλανθρώπου
Γαλλικοῦ ἔθνους, ἀναλαβούσα ἀπαρχῇ τὸ πολυ-
πρότερον καὶ δεινότερον μέρος τῆς ἐκτελέσεως
τῶν ὑπὲρ Ἑλλάδος σωτηρίων ἀποφάσεων τῆς
ψηλῆς Συμμαχίας, ἐξεπλήρωσε τὸ μέγα ἔργον
τῆς αἰσιώτατος, καὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως
αὐτοῦ ὄργανον ἄξυν ὁ Γαλλικὸς συμμαχικὸς
στράτος, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν ἀκραν
ἐπιχρηστικὴν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἴδῃ πρὸ πολλοῦ τὴν ἡμε-
τέραν Ἐξουχίαν, σὺρει δικαίως, μετ' αὐτοῦ τὰς
εὐλογίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ
πολυδύνης ἀγὼν τῶν στεφανώνεται μετ' ἐντυ-
χῇ ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας Βασιλικῆς Ἀρχῆς, καὶ
ἀναχωρῶν ἀφίκει εἰς τὰς καρδίας ὅλων τύπου
ἐνεσταλείπτους εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης εὐλι-
κρινούς.

Με βασιλικὴν τῇ ὄντι θαύλειαν, Κύριε Στρα-
τηγέ, διέχυσεν ἡ ὑμετέρα κραταιὰ κυβέρνησις τὰς
ζωηγόνους ἀντίνας τῶν ἀγαθοεργιῶν τῆς εἰς ὅλον
τὸ ἐλευθέρων Ἑλληνικὸν ἔδαφος, τὴν πατρίδα τῶν
Λεωνιδῶν, τῶν Θεμιστοκλέων, τῶν Σωκρατῶν, καὶ
Πλατῶν, ἀνακαλεσμένην ἤδη εἰς πολιτικὴν αὐτὴν
νομον ὑπαρξίν, χάρις εἰς τὴν κραταίαν συμμαχίαν!

Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ
χρονολογεῖ ἑβδαιὰ ἡ Ἑλλὰς τὴν τελευταίαν ἀπαλ-
λαγὴν τῆς ἐκ τῶν ἐξολοθρευτικῶν χειρῶν τῆς
ἐσθλαρότητος, οὐδὲ λησμονεῖ ὅτι εἰς τὴν γενναίαν
συνδρομὴν αὐτοῦ ἐπαρχίει ὁλόκληροι, πόλεις, χω-
ρία, καὶ τόποι, καὶ μετέπειτα τὴν σωτηρίαν, τὴν
ἐξασφάλισιν τῶν χρεωστούσιν. Ὅθεν δὲν ὑπάρχει
ἐλευθερίας Ἑλληνικῆς γῆς καμία γωνία, ὅπου τὸ
Γαλλικὸν ὄνομα δὲν ἐξομνέται, μᾶλλον γνησίᾳ Ἑλλη-
νικῇ καρδίᾳ εὐρίσκειται, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ᾖται
ζωηρὰ ἐντυπωμένη ἡ εἰκὼν τῆς Γαλλικῆς φιλελ-
θεωρίας, κατ' ἐξοχὴν ὅμως ἡ πόλις τοῦ Ναυπλίου,
εὐεργετηθεῖσα ὑπὲρ πάσης τῆς ἄλλης Ἑλληνίδος
πόλεως ἰσχύτως, αἰσθάνεται θαυμάσια τὸ μέγα
χρὲος τῆς πρὸς τοὺς Γάλλους.

Μόλις, Κύριε Στρατηγέ, ἐπροσκληθῆτε ἐκ μέρους
τῶν Ἐξουχιατῶν Κυρίων Ἀντιπροέσεων κατὰ συ-
νέπειαν τῆς αἰτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
καὶ τῶν πολιτῶν, καὶ ἐπροθυμοποιήθητε νὰ πέμ-
ψητε μετ' ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα εἰς τὴν πρω-
τεύουσαν ταύτην τοῦ κράτους τὴν ἀποχρώσαν στρα-
τιωτικὴν δύναμιν, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὁποίας, ὡς
εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι, καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τῆς πό-
λεως ἀσφάλεια δι-τηρήθη ἀκινδύνως εἰς τὰς πλέον
κρίσιμους περιστάσεις, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ-
νήσεως ἡ ἀξιοπρέπεια διεσώθη.

Τὴν πλύτιμὴν ταύτην καὶ εὐεργετικὴν συνδρομὴν
εἰς ἐκτιμῶντες ἐπαχίως οἱ πολῖται τοῦ Ναυπλίου,
χρὲος τῶν ἀπαραίτητον ἔκριναν νὰ καθιερώσωσιν
ἐγγράφως ἐπὶ κοινοτικῆς συνελεύσεως τὴν μνημὴν
αὐτῆς εἰς ἐπίσημον πράξιν, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον
ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυναψώμεν, καὶ κατὰ συ-
νέπειαν αὐτῆς οἱ ὑποφαινόμενοι, μέλη τῆς Δημογε-
ροντίας, καὶ μίαν ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγθεῖσης ἐπιτροπῆς,
ἐπιφορτισθῆμεν νὰ γενώμεν διὰ τῆς παρούσης ἀνα-
φορᾶς διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων τῆς αἰωνίου
τῶν συμπολιτῶν μας εὐγνωμοσύνης πρὸς ὑμᾶς, καὶ
δι' ὑμῶν πρὸς ἅπαντα τὸν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας
Γαλλικὸν στρατὸν.

Ἐν τούτῳ πεποιθότες ὅτι αἱ εὐλικρινεῖς ἐκφρά-
σεις μας θέλουσιν ἀπαντᾶσαι εὐμενῇ ἀποδοχῇ, καὶ
συνάπτοντες τὰς ἐγκαρδίας εὐχὰς τῆς κοινότητος
μας μετ' ἐκείνας ὅλου τοῦ κράτους, εἰς διακρίνωσιν
καὶ ἀκλόνητον στηρίγμιν τῶν Συμμαχικῶν Ὁρόνων,
τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιήσατε μετὰ ζήλου τὰς
ὕψις ἀποφάσεις, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὁμοῦ
μετ' ὑμῶν διαδιδάσωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπο-
λήψεως νὰ κηρυχθῶμεν

Τῆς ὑμετέρας Ἐξουχίτης ταπεινότητος δούλου.
Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19—31 Ιανουαρίου 1833.

Οἱ Δημογέροντες Δ. Παπαλεξόπουλος, Κ.
Μπασκαλαδάκης, Ι. Στρατηγόπουλος, Γ. Θ. Ὀρφα-
νίδης, ὁ Γραμματεὺς Ι. Σαργιάννης.

Ἡ ἐπιτροπὴ Ρ. Παλαμῆδης, Σ. Σπηλιωτό-
πουλος, Δ. Μελιάνης, Ι. Ιατρίδης, Β. Παυλίδης.

Πρὸς τὸν Στρατὴν Κύριον Γασπαρίν κτλ. κτλ. κτλ.

Ἀρ. 773.

Κύριε Στρατηγέ!

Διωρισμένος κατ' αἰσίαν ἐκλογὴν ἐπὶ τῆς Γαλλι-
κῆς δυνάμεως, ἥτις ἐννέα μῆνας ἤδη ἐξακολούθη-
σε νὰ φρουρῇ ἀγρύπνως τὴν πρωτεύουσαν ταύτην
τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἐπληρώσατε, Κύριε Στρα-
τηγέ, τὸ ἐπίπον ἔργον σας μετ' ὅλην τὴν ἐνθε-
ρμὴν καὶ μετ' ὅλην τὴν μεγαλητέραν σύνεσιν καθ' ὅ-
λας τὰς δυσκόλους περιστάσεις. Ἡ προσωπικὴ
καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν, ὅλων τῶν
δημοσίων καταστημάτων καὶ ἀρχῶν ἡ ἀνεπη-
ρέαστος διατήρησις, ὑπῆρξαν διὰ παντὸς τὰ ἱερώ-
τερα τῆς ἐργηγίᾳ προσυχῆς σας ἀντικείμενα.

Οἱ πολῖται τοῦ Ναυπλίου, θεωροῦντες δικαίως
ὡς καρπὸν πολυτίμου τῆς ἐμφορῆς διαγωγῆς σας
ὅλην, ὅσην εἰς τὸ ἐνεαίμητον τούτο διάστημα ἀπῆ-
λαυσαν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ ἐπιθυμοῦντες
ἐνταυτῇ νὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος ἡ μνημὴν τῆς εὐτυ-
χοῦς τῶν Γάλλων διατριβῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδα-
φος, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύου-
σαν, ἐσπευσαν ἐπὶ πλήρους κοινοτικῆς συνελεύσεως,
νὰ καθιερώσωσιν ἐγγράφως εἰς ἐπίσημον πράξιν,
τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ περι-
κλειώμεν, τὴν ἐγκάρδιον πρὸς αὐτοὺς ἐν γένει καὶ
πρὸς ὑμᾶς ἰδιαίτερος εὐγνωμοσύνην τῶν.

Ἐπιφορτισμένοι δὲ οἱ ὑποφαινόμενοι παρὰ τῆς
κοινότητος μας νὰ γενώμεν οἱ διερμηνεῖς τῶν αἰ-
σθημάτων τῆς διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς, σπει-
δόμεν μετὰ μεγίστης χαρᾶς νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸ
ἐπίβληθὲν τούτο εἰς ἡμᾶς χρὲος, καὶ ἐνταυτῇ νὰ
τῶς ἀναγγεῖλωμεν ὅτι ἡ ἰδίᾳ κοινότης εἰς ἐνδειξὴν
τῆς εἰς ἄκρον ὑποχωρέσεως καὶ εὐγνωμοσύνης τῆς
λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ σας προσφέρῃ δι' ἡμῶν δώ-
ρον μικρὸν, μίαν σπάθην φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν,
« ἡ πόλις Ναυπλίου πρὸς τὸν Στρατὴν
Κορβιέτον » ὁμοῦ μετὰ ἔθνηκα σύμβολα καὶ τὸ παρὸν
ἔτος σας παρακαλοῦν δὲ ἐνταυτῇ νὰ γενήτε ὁ
διερμηνεὺς τῶν εὐχριστιῶν τῆς πρὸς ἅπαντας τοὺς
ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας γενναίους καὶ ἀκριβεῖς τῶν
ῥεῶν τῶν ἐκπληρωτῆς ἀξιοματικῶς πάσης τάξε-
ως καὶ στρατιώτας, ὁμοῦ δὲ μετ' αὐτὴν σας πέμ-
πει καὶ μίαν ἄλλην σπάθην, τὴν ὁποίαν παρακα-
λεῖσθε ὁμοῦ μετ' ὅ το περικλειόμενον πρὸς αὐτὸν ἔγγρα-
φον νὰ ἐγγειρίσητε εἰς τὸν ἄξιον φρούραρχον Κυρί-
ον Δινογιάν.

Δέχοντες, Κύριε Στρατηγέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς
πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μας, μετ' ὅλην
ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰμεθα

Εὐπειθέστατοι δούλοι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19—31 Ιανουαρίου 1833.

Οἱ Δημογέροντες Δ. Παπαλεξόπουλος, Κ.
Μπασκαλαδάκης, Ι. Στρατηγόπουλος, Γ. Θ. Ὀρφα-
νίδης, ὁ Γραμματεὺς Ι. Σαργιάννης.

Ἡ ἐπιτροπὴ Ρ. Παλαμῆδης, Σ. Σπηλιωτό-
πουλος, Ι. Ιατρίδης, Β. Παυλίδης, Χ. Μηλιάνης.

Πρὸς τὸν Στρατὴν Κύριον Κορβιέτον. κτλ.

Ἀρ. 774.

Κύριε Φρούραρχε!

Ἀφ' ἧς ὥρας ἡ Γαλλικὴ συμμαχικὴ δύναμις
προσκληθεῖσα διὰ τῶν Ἐξουχιατῶν Κυρίων Ἀντι-
προέσεων, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν ἀμέσων προστασίαν τῆς
τῆς φρουρᾶς καὶ τὴν πάλιν τοῦ Ναυπλίου, ἡ δὲ
φρουραρχία ἐνεπιστεύθη εἰς χεῖρας ὑμῶν, ὁ σκοπὸς
τῆς διατηρήσεως τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ τόπου ἀσφα-
λείας καὶ ἡσυχίας ἐκτετε μέγχι τούτῳ ἐκπληρώθη
κατ' εὐχὴν, καὶ τούτο ἐν μέσῳ δεινῶν πολλῶν
περιστάσεων χάρις εἰς τὴν ὑμετέραν δραστήριον
ἐπαγρύπνησιν, καὶ εἰς τοὺς νυχθημερινούς ἀλαλ-
τούς κόπους σας, Κύριε Φρούραρχε! Οἱ πολῖται τοῦ
Ναυπλίου, αἰσθάνονται βαθύως πόσον εἶναι ἰδίως
χρὲος διὰ τὰ ὅποια ἀπῆλαυσαν καλὰ τῆς ἡσυχίας,
εἰς τὴν ζήλον καὶ τὴν ἀκριβοῦς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρε-
σίας σας, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαδιδάσωσιν πασι-
φρανῶς τὴν περὶ τούτων ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην
τῶν, ἐκλεμὴν πράξιν ἐπὶ ἐκτακτοῦ κοινοτικῆς συνε-

λεύσεως τῶν, νὰ γενῇ εὐχριστήριος πρὸς ὑμᾶς ἀνα-
φορὰ, καὶ ἐνταυτῇ νὰ σας προσφέρῃ, διὰ χεῖρας τοῦ
στρατηγοῦ Κυρίου Κορβιέτου, δώρον μὲν μικρὸν, τοῦ
ἀκρίτου ὅμως ἱκανὸν νὰ ἀναμνησκῇ τὴν ἐπιθυ-
μὴν εὐγενῶν προσπαθειῶν σας, καθὼς καὶ τῶν εὐεργε-
τηθέντων τὴν εὐγνωμοσύνην διακηρύξιν, μίαν σπά-
θην φέρουσαν ἐπιγραφὴν « ἡ πόλις Ναυπλίου
πρὸς τὸν Ταγματάρχην Δινογιάν » ὁμοῦ
μετὰ ἔθνηκα σύμβολα καὶ τὸ παρὸν ἔτος. Οἱ ὑποφαι-
νόμενοι, ἐπιφορτισμένοι μετ' ὅλην διακρίνωσιν τῶν ἐγ-
κριθέντων, νομίζομεν ἑαυτοὺς εἰς ἄκρον εὐτυχίᾳ, ὅτι
ἀξιοῦμεθα νὰ γενώμεν οἱ διερμηνεῖς τῶν ἐγκαρδίων
αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης μιᾶς ὁλοκληροῦ κοινότη-
τος, καὶ νὰ λοθώμεν ἰδιαίτερος τὴν εὐκαιρίαν εἰς δια-
κηρύξιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μας,
μετ' ὅλην τὴν ὁποίαν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰμεθα

Εὐπειθέστατοι δούλοι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 (31) Ιανουαρίου 1833.

Οἱ Δημογέροντες Δ. Παπαλεξόπουλος, Κ.
Μπασκαλαδάκης, Ι. Στρατηγόπουλος, Γ. Θ. Ὀρφα-
νίδης, ὁ Γραμματεὺς Ι. Σαργιάννης.

Ἡ ἐπιτροπὴ Ρ. Παλαμῆδης, Σ. Σπηλιωτό-
πουλος, Ι. Ιατρίδης, Β. Παυλίδης, Χ. Μηλιάνης.

Πρὸς τὸν Ταγματάρχην Κύριον Δινογιάν, Φρούραρχον Ναυ-
πλίου. κτλ. κτλ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΓΓΛΙΑ.

(Ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἡμερησίας Συναξίας.)

Ἀνδρὰ, 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου). Ἡ ἔσο-
σις ὅλων τῶν φίλων τῆς ἀνθρωπότητος εἶπε, δὲν
μείνει ἀφιβολία, νὰ ἴδωσι τὸ τέρας τοῦ πολέμου,
ὁ ὁποῖος ἀφανίζει κατὰ τὸ παρὸν τὴν Πορτογαλίαν
καὶ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀποκατάσσειν τοῦ νομίμου
κυριάρχου τοῦ τόπου τούτου, φθάνει μόνον νὰ κα-
τορθωθῇ χωρὶς νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν λαὸν εἶδος δια-
κρίσεως, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν φαίνεται ἀκόμη διατε-
ταίμενος, καὶ νὰ συνοδευτῇ μετ' ἐκείνου φιλελεύ-
θερον καὶ πλήρη καὶ τελείαν ἀμνηστίαν. Ἐπομένως
εἰμεθα πεπεισμένοι ὅτι οἱ ἀναγνώσται μας ἀσμένως
θέλουσιν μάθει ὅτι ὁ Κ. Στράτφορντ-Κάνινγκ ἀναχωρεῖ
ὅσον αὐτῷ διὰ τὸ Μαδρίτον. Ἡμερῶν κυβερνήσεις,
ἥτις διοικεῖ κατὰ τὸ παρὸν τὴν Ἰσπανίαν, πρέπει νὰ
αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐνός πο-
λέμου, ὁ ὁποῖος ἡμπορεῖ νὰ ἐκταθῇ ἐπέκεινα τῶν
συνόρων τῆς Πορτογαλλίας, καὶ νὰ συνταραχῇ τὴν
χερσὶν ὁλοκληρῶν. Ἡ ὑπόθεσις τῆς δόνα-Μα-
ρίας εἰν ἀπαρallάκτως ἡ αὐτὴ μετ' ὅλην τῆς Ἰσπανί-
ας, καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δον Μι-
χελ ἡμποροῦν νὰ παραβληθῶν μετὰ τὰς τοῦ Δον-
Κάρλου.

Ὁ Ταχυδρόμος (Ἐφημ. Ἀγγλικὴ) λέγει, ὅτι ὁ σκο-
πὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Λόρδου Κάνινγκ, τὸν ὁποῖον
θέλει συνοδεύει καὶ ὁ Μαρκίων Παλἐλα (1), εἶναι τὸ
νὰ πραγματευθῇ περὶ συναικισίου μεταξὺ τῆς Δόν-
να-Μαρίας καὶ ἐνός Πρίγκιπος τῆς Βαυαρίας,
καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δύο ἀδελφούς νὰ παύσωσιν
τὸν πόλεμον καὶ νὰ τραυχθῶν ἀπὸ τὴν Πορτο-
γαλίαν.

Ἀυτὸθεν, 7 (19) Δεκεμβρίου. Μεταξὺ 328
βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν ἕως σήμερον, 60
τὸ πολὺ ἡμποροῦν νὰ λογισθῶν ἐναντίον τῆς με-
ταρρυθμίσεως ἀπὸ τοὺς ἐπιλοίτους 268, οἱ 230
σχεδὸν εἰν ἀποδεδειγμένως ὑπὲρ τῶν ὑπουργῶν.
Ἐπομένως εἰς τὴν σημερινὴν τῶν ἐκλογῶν κατὰ-
στασιν, οἱ ὑπουργοὶ ἔχουν ὑπὲρ ἐκείτων τὴν πλειο-
ψηρίαν 200 βουλευτῶν τὸ ὀλιγώτερον, εἰς τοὺς
ὁποίους ἂν προσθέσωμεν καὶ 70—80 ἄλλους τῶν
ἐφεξῆς ἐκλεγθησομένων, τὸ ὅλον τῆς πλειψηρίας
ἡμπορεῖ νὰ ᾖ ἀπὸ 270 ἕως 280. Ὅποιον ἐπιβ-
ρὴν ἐπεταῖ νὰ ἔγῃ τούτῳ ὡς πρὸς τὰ πράγματα
τῆς Ευρώπης, ἀπεδιδύθη ἤδη πρὸ ἡμερῶν.

Ἀυτὸθεν, 12 (24) Δεκεμβρίου. Ὁ κύριος
Μαυρογιάνης, ἀπεσταλμένος ἐνταῦθα ἐκ μέρους τῆς
Πύργας φιλεῖται κατὰ τὸ παρὸν ἀπὸ τὸ διπλω-
ματικὸν σῶμα ἀγνοεῖται διὰ τὸν θά τὸν δώσωσιν
ἄλλο τι παρὰ συμπόσια. (Ὁ Ταχυδρόμος.)

Ἀυτὸθεν, 15 (27) Δεκεμβρίου. Ὁ ἀπεσταλμέ-
νος τῆς Τουρκίας δειπνῶν σήμερον εἰς τὸ βασιλεῖος
εἰς τὸ Βρίγγιον.

(1) Ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ἀναχωρεῖ μετὰ τοῦ Λόρδου.

αλλοι φάσαν με τον εν τῷ ἔργῳ στολίσαν, ὅτι οὐ μάλιστα τοῦ ἐμποδίσαν καὶ τὸν μόνον τρέπον, τὸν ὅποιον μετεχειρίζετο ἀπὸ τινος καιροῦ, αἰών τὰ γραμμάτια του εἰς βωκάλια, τὰ ὅποια ἔμελλεν ὑστερον εἰς τὸ βῆμα τοῦ ποταμοῦ.

Η κακοκαίρια καὶ πρὸ πάντων ἡ ὑπερβολικὴ λάπη ἐμποδίζει τὰς ἐργασίας τῶν κανονοστασιῶν, πεινόμενος ἡ κατὰ τοῦ ταύχους προσβολὴ θὰ ἀναβῇ μερικὰς ἡμέρας.

Λὺνδερ 6 (18) Δεκεμβρίου. Ὁ Βασιλεὺς ἐφθασεν ταῦθα συνοδευόμενος ἀπὸ τριῶν ὀφθαλματῶν. Λέγουσι ὅτι διαμείνει εἰς τὴν πόλιν μετὰ τὸν στρατηγὸν Ἐδβιν, ἐν ὧν ὁ Πρίγκιψ Δ' Ὁρτζ ζέεται εἰς τὸ Βέργα-Ὑπ-Ζὼμ, φοβερίζων ὅτι θὰ χάσει κί-μα εἰσβολῆς εἰς τὴν Βελγικὴν, τὸ ὅποιον δὲν ἐπιβόηται ἐν τοσούτῳ ὅτι θέλει τῷ ὄντι καὶ ἔχει πραγματοποιήσῃ, πρὶν ἰδεῖ καὶ τῆς Πρωσίας τὴν πόρταν.

Τὰ κανονοστάσια εἶνε ἑτοιμα, καὶ δὲν περιμένον πλέον παρὰ ἵνα τελειώσουν καὶ εἰεῖνα, τὰ ὅποια μέλλουν ἵνα ἀντικρούσων τὸ πυρ τῶν προτειχισμῶν, καὶ τότε ἵνα ἀρχίσωμεν πανταχόθεν τὴν προσβολὴν, εἰς τὴν ὅποιαν δὲν ἐλπίζομεν ἵνα ἀνθέξῃ πολὺ τὸ ἡμιπύργιον, τὸ ὅποιον εἶνε κατὰ τὸ πικρὸν ὁ σκοπὸς ὧν μας τῶν ἀγώνων.

Ἡ παρασμένη νύξ ἦτον ἡ χειροτέρα ἀπ' ὅλας τῆς πολιορκίας. Οἱ στρατιῶταί μας ἦσαν ὥρως ὁλοκλη-ρους εἰς τὸ γινώμενον καὶ εἰς τὴν λάσπην, καὶ πολ-λοὶ ἐξέλιπον σήμερον εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Τὸ 65 τάγμα, τοῦ ὅποιου ἦτον ἡ γκαβραδυνὴ ὑπηρεσί-α, ὅταν ὑπέσχετο εἰς τὰ καταλύματά του, κανονο-τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τὸ πρόσωπον δὲν ἐγνωρίζετο ἀπὸ τὴν λάσπην καὶ τὴν παγωνίαν καὶ μὲν ὅλα ταῦτα οὐτε γογγυσμὸς οὐτε παράπνο-απλοὺν ἠκούσθη ἀπὸ κανενὸς σῶμα· οἱ ἐκ τοῦ ἐναν-τίου ἐφοβούντο μήπως γένῃ ἡ τελευταία ἐφοδος πρὶν ἐπανελθῇ ἡ ἀράδα τῶν.

— Βρυξέλη, 11 (23) Δεκεμβρίου. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἦλθεν ἡ εἰδήσις εἰς τὸν βασιλέα Λεοπόλ-δον, ὅτι σήμερον τὸ πρωὶ εἰς τὰς 6 ὥρας ἕνας ἀπε-σταλμένος ἐκ μέρους τοῦ στρατηγοῦ Σασσὲ ἐπα-ρουσιάζει εἰς τὸ Γαλλικὸν ἀρχιστρατηγεῖον προ-βαλλὼν περὶ παραδόσεως· ἐπειδὴ ὅμως ἐζητοῦσε ἵνα ἐξέλθουν τοῦ φρουρίου κατὰ συνθήκην καὶ με-τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς, ὁ Μερσελὸς ἀπέκρινεν τὴν πρότασιν· μετ' ὀλίγον ἔρχεται δεύτερος μετ' ἐπιτελεῖται συμφωνίας, ὁ ὅποιος ἀπέτυχεν ἐπίσης, καθὼς καὶ ἄλλοι μετ' ὀλίγον τριτος, ἐπειδὴ ὁ Με-ρσελὸς δὲν ἐδέχετο παρὰ τὴν εἰς τὴν διακρίσιν του παραδόν. Τέλος μετὰ τὰς 2 ὥρας τὸ πύ-ρ ἐπαύειν ἐντελῶς, καὶ ὁ στρατηγὸς Σασσὲ παρὶ-θῶκα τὴν ἀκρόπολιν χωρὶς συμφωνίας, ἀρεθεὶς εἰς τὴν γενναϊότητα τῶν Γάλλων. Ἡ φρουρά, συμπο-συμένη εἰς 4,000, μένει αἰχμαλώτης, ἄχρις ὅτου ὅλα τὰ παρὰ τὸν ἑκὼν φρούριον, ἀνήκοντα, κατὰ τὴν συνθήκην τῆς 15 Νοεμβρίου, εἰς τὸ Βέλγιον, παραδοθῶσιν εἰς τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα. Ο γέρων Σασσὲ ἐδάκρυσε, λήγων, ὅταν ὑπέγραψεν τὴν συνθήκην αὐτήν.

Ἀκόμη δὲν εἶχε παύσει τὸ πύρ, καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀνδερ συνέβησαν πανταχόθεν χαιρόντες· πρὸς θεωρίαν τῆς σκηνῆς τοῦ πολέμου. Εἰς τὰ ὄρηματα οἱ στρατιῶταί μας ἐπαῖζαν καὶ ἐτραφε-δύσαν, καὶ πολλοὶ ἐκινούντο μετὰ τῶν Ὀλλανδῶν, τοὺς ὅποιους ὀνομάζουσι τυρκεράλα. Τὸ ἀποτέλε-σμα τοῦ πυροβολικοῦ μας ἦτον τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς περιργίας. Ἡ χαλκίστρα ἦτον σχεδὸν διωδυτή, καὶ ἕνας λοχίας τοῦ 65, διὰ ἡ ἀπο-δειξὴ ὅτι ἡ ἐφοδος ἦτον κατορθωτέα, ἐπήδησεν εἰς τὴν πύρρον, καὶ ἀνέβη, χειροκροτούμενος ἀπὸ τοὺς συστρατιώτας του, τὸ προτειχισμὸς τῆς Τολέδας. Οἱ Ὀλλανδοὶ, ἀρ' οὐ ἐφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν, τὸν ὑπεδέχθησαν μετὰ τὸ « Ζήτωσαν οἱ Γάλλοι ».

Ἀνδερ, 12 (24) Δεκεμβρίου. Σήμερον εἰς τὰς 4 ὥρας ὁ Μερσελὸς μετὰ τοὺς Δούκας Λυρβίλλας καὶ Νεμούρ καὶ ὅλους τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ ἐμβήκαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν στρατη-γὸν Σασσὲ. Ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ φρουρίου τούτου κατάστασις. Διὰ ἵνα φθάσουν εἰς τὸ κατάστημα, ὅπου εὐρισκετο ὁ στρατηγός, ἔπρε-πε ἵνα περῶσιν σωρούς ἐρειπίων. Ἦτον θέαμα συμπαθείας ἀξίον, ἵνα βλέπῃ τις τὸν γέροντα τοῦ-τον στρατηγὸν ἐν τῷ μέσω τῶν ἐρειπίων ἀμ-

φιβάλλοντα μὲν ὅλα ταῦτα μήπως δὲν ὑπερκατί-την τὴν ἀκρόπολιν ὅσοι ἔπρεπον. Ὁ Μερσελὸς τὸν παρηγόρησε μὲν ἄκραν εὐγένειαν, λέγων πρὸς τὰς ἄλλους, παρόντων πολλῶν ἀξιωματικῶν Ὀλ-λανδῶν. « Αὐτὰ τὰ ἐρείπια, Κύριοι, εἶνε ἡ ὠραιότε- » « οὐ ἀπόδειξις τῆς ἀνδρείας σας » ἦτον ἀδύνατον ἵνα « βαστάσετε μίαν ἡμέραν περισσώτερον. » Μετὰ ταῦτα ὁ Μερσελὸς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἡμιπύργιον Κιέλ. Ἐκεῖ ἐν ἀπόσπασμα τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν μηχανικῶν καὶ ἡ μοῖρα τοῦ Φάβρ ἐστέκοντο παρα-τεταγμένοι. Μετ' ὀλίγον ἐξῆλθε τῆς ἀκροπόλεως ἡ φρουρά, καὶ ἀπ' οὐ διώδευσε τὴν γραμμὴν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, ἀπέθετο τὰ ὅπλα ἐπὶ τοῦ προτειχισμοῦ. Ἡ τελετὴ αὕτη εἶχε ἕνα τι συμπαθητικόν, καὶ δὲν δύναται τις ἵνα φαντασθῇ μετὰ πόσῃ γενναϊότητι οἱ Γάλλοι προσπαθοῦσαν ἵνα μετρίτσουν τὴν λύπην τῶν νικημένων. Ὁ ὑποταγ-ματάρχης τοῦ Α. τάγματος, ὑπακούων εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ στρατηγοῦ του, ἔρριψε τὸ σπαθί-του θυμωμένος. « Πάρτε το, Κύριε, τὸν λέγει ὁ » « ὑπακούων τοῦ Μερσελὸν, ἐπιστατῶν εἰς τὴν » « παραδόντων τῶν ὀπλων, δὲν σὰς τὸ ζητοῦμεν εἰμα » « ὡς παρακαταθήκην, ἡ ὅποια δὲν ἔμπορεῖ ἵνα τε- » « θῇ εἰς καλλήτερον μέρος παρὰ τὰς χεῖρας σας ».

Ὁ Μερσελὸς προσεκληθὲν παρὰ τῷ βασιλεῖ με- τοὺς δύο πρίγκιπας εἰς δείπνον. Τὸ ἑσπέρας ὁ πρω-τόγερος τῆς πόλεως τοῦ Ἀνδερ καὶ οἱ δημογέροντες ἦλθον ἵνα τὸν συγχροῦν καὶ ἵνα τὸν εὐχαριστή-σουν. « Νομίζω, τοὺς ἀπεκρίθη, μέγα εὐτύχημά μου » « ὅτι κατώρθωσα ἵνα πύρρον τὴν ἀκρόπολιν χωρὶς ἵνα » « πειραχθῇ ἡ πόλις. » Ὁ γδὼντα μουσικῶ καὶ ἐν ἀπὶ-σπασμα τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς ἐκώμασαν δαδου-ρούμενοι περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Μερσελὸν.

Ἐν ᾧ παρεδίδετο τὸ Ἀνδερ, 2,000 Ὀλλανδοὶ ἐκ τῶν εἰς τὸν στόλον καὶ τὸ φρούριον τοῦ Λιερβί-σχοικ προσέβαλον τὰς προφυλακὰς τοῦ στρατη-γοῦ Σαβαστιάνῃ ἐπὶ τοῦ προχώματος Δοῦλ. Ο γέ-λος, συγκείμενος ἀπὸ μίαν φρεγγάν, δύο κρηβέ-τας, τρία ἀτμόπλοια καὶ κίχμιαν εἰσαγαγὼν κα-νονορίους, κατέπλευσε τὸν ποταμὸν καὶ ἐστάθη κατέναντι τοῦ προχώματος Δοῦλ· καθὲ ἀτμόπλοιον εἶχε 300—400 στρατιώτας ἀποδιδαστέους. Μερ-καὶ λέμβοι μετ' ἀνθρώπους καὶ πυροβολικόν, ἐκπλεῖ-σασσι τοῦ Λιερβίσχοικ, ἐπροχώρησαν συγχρόνως ἐπὶ τοῦ πλημμυρισμένου μέρους, ἐν ᾧ μέρος τῆς φρουρᾶς διευνόητο κατὰ μήκους τοῦ αἰγιαλοῦ ὑπε-ρασπισζόμενον ὑπὸ τῶν κανονοφόρων. Αἱ λέμβοι καὶ τὰ ἀτμόπλοια ἀπεβίβασαν συγχρόνως τοὺς ἀνθρώ-πους τῶν ἐπὶ τοῦ προχώματος, καὶ ὅλοι ἐνωμένοι ἐπέπεσαν κατὰ τῆς προφυλακῆς μας. Εἰς τὴν πρώτην τουρκεϊκὴν ὥρμηξαν εἰς τὸ προσβλήσαν με-ρος ἡ πεντακοσιάρχη μας καὶ μερικοὶ λόχοι τῶν προφυλακῶν, καὶ ἀρχισεν ἀμέσως σφοδρὸς τουφε-κοβολισμός. Μετ' ὀλίγης στιγμῆς τὰ στρατεύμα-τά μας ὥρμηξαν κατὰ τὸ ἐχθρὸν μετὰ τὴν λοχίαν, τὸν ἐτρεψαν, καὶ ἐπροχώρησαν. Ἡ ῥωμαλέα προ-σβολὴ αὕτη συνετάραξε τοὺς Ὀλλανδούς, καὶ τοὺς ἰδίους ἵνα φεῖγουν ὅπως ἔμπορούσαν· πολλοὶ δὲν ἐπρόφθασαν ἵνα ξαναῖμβουν εἰς τὰς λέμβους των, καὶ ἐπίνησαν διακολλημένους. Οἱ ἐκ τοῦ φρουρίου κατεδιώχθησαν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας ἄχρι ἐσθλῆς τουρκεϊκῆς. Μετὰ τοῦτο οἱ στρατιῶταί μας. Ταποθε-τηθέντες ὀπισθεν τοῦ προχώματος, ἀρχισαν ἵνα πυροβολοῦν τὸν στόλον, ἀραγμένον ἐντὸς ἐσθλῆς πιστολίου. Ἡ μάχη διήρκεσεν ἕως τὰς τρεῖς ὥρας, ὅτε τα πλοία, ῥυμουλκηθέντα ὑπὸ τῶν ἀτμοκινή-των, κατέφυγον ὑπὸ τὰ κανόνια τῶν φρουριῶν Λιερβίσχοικ καὶ Λίλλο. Δώδεκα τῶν στρατιω-τῶν μας ἐφονεύθησαν καὶ καμμιὰ σαρανταρὶα ἐπλη-γώθησαν, ἑκατὼς οἱ περισσότεροι 200 κανόνια ἐτραβούσαν ἐξ ὥρας ἀδικήτως ἐναντίον μας καὶ 600-700. τῶν στρατιωτῶν μας ἐφυγάδευσαν 2,000 Ὀλλανδούς. Τὰ προχώματα ἐστρώθησαν ἀπὸ πτώματα Ὀλλανδικά, μετὰ τῶν ὀπλίων καὶ ὁ ἀξιωματικὸς διευνόητης τῆς ἀποβάσεως. Ἡ κά-τοικος τοῦ φρουρίου Δοῦλ ἀπέδειξαν τὴν χαρὰν των, ἐναγκαλιζόμενοι τοὺς στρατιώτας μας καὶ φέρου-ντες τοὺς βακὴν καὶ ψωμί. Ἄν κατώρθωτο ἡ ἀπό-βάσις καὶ ὁ κρημνισμὸς ἐπομένως τοῦ προχώμα-τος, 400 οἰκογένειαι ἤθελον καταστήσει ψωμιζήται.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ.

Χάγη, 14—26 Δεκεμβρίου. Ὅταν ὁ γενικός διευθυντὴς τοῦ πολέμου ἐνεχείρισεν εἰς τὸν βασι-λέα τὸ γράμμα τοῦ στρατηγοῦ Σασσὲ, ἀναγγέλλον-τος τὴν παράδοσιν τῆς ἀκροπόλεως, ἡ Α. Μ. ἐβγαλεν ἀμέσως τὰ παρὰ τὸν βασιλέα τοῦ μεγάλου σταυ-ροῦ τοῦ τάγματος τοῦ Γουλιέλμου, τὰ ὅποια ἐφο-ρούσε, καὶ τὰ ἐβῶκεν εἰς τὸν ὑπουργόν, διὰ ἵνα τα-στεῖλῃ πρὸς τὸν στρατηγὸν ἀμέσως, καὶ ἵνα τὸν ἀναγγεῖλῃ ὅτι ἀνομήσθη ἱπποτικὸς μεγαλόσταυρος τοῦ τάγματος, πληροφόρον αὐτὸν συγχρόνως καὶ τὴν ἄκραν εὐχαριστήσιν τοῦ βασιλέως.

ΙΤΑΛΙΑ.

Νεάπολις, 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου). Ἡ Α. Μ. ἐφθασεν ἐνταῦθα μετὰ τὴν νύκτ' του σύζυγον, Βασιλίδεα τῆς Σαρδηνίας. Ὁ δούξ τῆς Τουσκάνας ἐν ᾧ εὐρισκετο εἰς Φλωρεντίαν, μὴν ἡμπορῶν ἵνα τὸν ἰδῇ κατ' ἄλλον τρόπον, διότι διέβαιναν ἀγνωρίστος τὴν ἐπικρατείαν του, μετῃ φερόσθη ὡς ξεναγὸς τοῦ Μουσειου, διὰ ἵνα δεῖξῃ εἰς τὸν βασιλέα ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ ἀξιοπερίεργα. Ὅταν ἐφθασαν ἐμπροσθεν τοῦ ἀγαλματος τῆς Ἀφροδίτης τοῦ Κανόβα, ὁ μέγας Δούξ, λησμονήσας τὸ πρόσωπον τοῦ ξεναγοῦ· ἰδὼν, λέγει, ἐν ὧρα ἄγαλμα. Ὁ τεχνίτης τὸ « ἐλάξευτε κατὰ παραγγελίαν τοῦ πατρὸς μου. » Τοῦ « πατρὸς σας! » ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς μετ' ἀπορίαν καὶ « τί ἦτον ὁ πατὴρ σας; » Μέγας Δούξ τῆς Τουσκάνας, εἰς τὰς προσηγὰς τῆς Μεγαλειότητός σας. « Ὁ βα-σιλεὺς, μειδίσας, ἐνηγκαλίσθη τὸν ξεναγόν του.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Περίεργα τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

Ἡ ἀλεκτορομαχία εἶνε παλαιότερον τὸ ἡθονικώτατον θέαμα διαφόρων ἐθνῶν. Εἰς τὰς Ἀθήνας, πρὶν συμ-βῆλουν τοὺς ἀλέκτορας εἰς μάχην, ἐτυνεθίζαν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀριστοφάνους, ἵνα τοὺς τα-ρίξουν σκόροτον, διὰ ἵνα τοὺς ἐξάψουν περισσώτερον. Εἰς τὴν Κίην καὶ πολλὰ μέρη τῶν Ἀνατολ. Ἰνδίων καὶ τῶν Φιλιπποννήσων, ὅπου ὁ λαὸς ἀγαπᾷ πε-μπάθως τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ θεάματος, οἱ πετεινοὶ πολεμίων φοροῦντες εἰς τὰ πλῆκτρά των σιδηροὺς μίσσας, διὰ ἵνα κτυπῶνται δυνατώτερον καὶ δια-περατικώτερον. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τρέφουν ἐπίτηδες πολεμιστὰς πετεινοὺς, καὶ προαναγγέλλουν τὰς ἡμέρας τῆς ἀλεκτορομαχίας, εἰς τὰς ὅποιας συν-τρέχει πλῆθος λαοῦ εἰς τὰ ἀμφιθέατρα. Οἱ θεαταὶ στοιχηματίζουσι μεγάλας ποσότητας, αἱ ὅποια πολ-λάκις προσδιορίζονται διὰ τοὺς κυρίους τοῦ νικη-τοῦ ἀλέκτορος. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς πετεινοὺς τούτους εἶνε τῶν φιλοπόλεμοι καὶ πεισματῶδεις, ὥστε προκρίνουσι ἵνα ξεσχισθῶν, παρὰ ἵνα φύγουν καὶ ἵνα ἐπιζήσουν εἰς τὴν ἡττάν των. Εἰς μίαν τοι-αύτην θάαν ἐφάνη παράδοξος συμπάθεια μεταξύ δύο πετεινῶν. Εἰς τὸ Σέστερ ἦσαν δύο ἀθλοφόροι πετεινοὶ ὠραιότατοι, τῶν ὁποίων ἕκαστος εἶχε μὲν πολλάκις χειροκροτηθῇ εἰς τὸ θέατρον, πλὴν ποτὲ δὲν τοὺς εἶχον συμβᾶλει κατ' ἀλλήλων. Ἠθέλησαν τέλος πάντων ἵνα πληροπορηθῶν ποῦς τῶν δύο ἦτον ὁ ἀνδρείωτερος, καὶ οἱ θεαταὶ προδι-έθησαν οἱ μὲν ὑπὲρ τοῦ ἑνός, οἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἄλ-λου. Ἀλλ' οἱ πετεινοὶ, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, εἶδαν ἕνα τὸν ἄλλον χωρὶς ἵνα πιασθῶν. Τοὺς ἐβρίψαν μερικὰ σπειρικὰ σιτᾶρι διὰ ἵνα τοὺς ἐρεθίσουν, ἀλλὰ τὰ ἔφαγον ἐκ συμφώνου, καὶ ὑστερον ἀρχισαν ἵνα περιέρχωνται τὴν κονίστραν ἐν ἡσυχίᾳ. Ἐφεραν εἰς τὴν μέσσην μίαν ὀρνίθα, βέβαιον ὅτι ἡ ἐπικρατούσα μεταξύ τῶν δύο ἀντιπάλων ἁρμονία ἤθελε τότε διελυθῇ· πλὴν ἡπατήθησαν· οἱ πετεινοὶ ἐκαμν ἐξ ὑπαμεινῶς τὴν συνεισισμένην φιλοφροσύνην εἰς τὴν ὀρνίθα, πλὴν χωρὶς σημείων ζηλοτυπίας. Ὁ θεατρώνας τοὺς ἐχώρισε, καὶ τῶν ἐβῆσε μετ' ἄλλο χροῖμα τὰ πτερὰ, διὰ ἵνα μὴ γνωρίσουν ἕνα τὸν ἄλλον. Τὸ σόφισμα τοῦτο ἔμεινεν ἐπίσης ἀτελε-σφόρον· οἱ πετεινοὶ δὲν παρέδωκαν τὴν ὅποιαν εἶχον χάμει μεταξύ των, καθὼς φαίνεται, συνθήκην. Τέλος πάντων ἐβγαλαν εἰς τὸ θέατρον ἄλλους πε-τεινοὺς. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο ἀθλητῶν ἐσπινθηρο-βόλησαν ἀμέσως ἀπὸ θυμῶν ἐκείνων ἐναντίον τῶν νεηλυδίων, τοὺς ἐπολέμασαν καὶ τοὺς ἐτρεψαν εἰς φυγὴν. Ἀπ' οὗ τοὺς εἶδον τῶν παρὰ τὸν θυμῶ-μένων, ἐπῆραν τοὺς νικητὰς, καὶ ἀφῆσαν πάλ-ιν αὐτοὺς τοὺς δύο εἰς τὸ στάδιον· ἔμειναν ὅμως πάλιν ἡσυχῇ, καθὼς καὶ τὴν πρώτην φοράν.